

Про Лісок

Періодичне видання колективу викладачів та студентів Малинського лісотехнічного коледжу

«Повертайтеся додому живими й здоровими»



Віталій Яценко – це викладач Малинського лісотехнічного коледжу, малинчанин, який прийшов із зони АТО. З ним сьогодні наша розмова.

- Віталію, як змінюється людина на війні?

- Людина стає нервовою, втрачає здоров'я. Вона стає мовчазною, не хоче говорити про це все ні з ким. Про цей період в житті можна душевно поговорити тільки з побратимами, які також були в АТО. Але потім ця людина дуже цінує життя. Змінюються життєві цінності.

- Чи проявляється характер в умовах війни?

- Характер загартовується в умовах війни. Виробляється відповідальність до прийняття рішення в надзвичайних ситуаціях. Наприклад, якщо ти не станеш для свого товариша «спиною», не прикриєш його, в наступному бою він не прикриє тебе.

- Віталію, скажіть, будь ласка, які відчуття має людина, коли йде вперед у бій?

- Страх, в основному. Невідомо, чи повернешся з бою, чи ні. Вже як повертаєшся з бою, то радість настає і в той момент смуток, бо немає ні одного виїзда, в якому хтось не був поранений або не загинув.

- Можливо, є якийсь випадок, про який ви хочете розповісти, який вам запам'ятався?

- Є такий випадок. Ми були на виїзді. Снайпери зняли командира першого батальйону (прізвище його я не пам'ятаю, бо сам служив у тринадцятому батальйоні). Його вбили. Пробили бронешит наскрізь бронебойним патроном. Стало страшно, адже це був перший мій виїзд. Було дуже проблематично його забирати. Але своїх ми ніколи не залишали, намагалися як найбільше забрати своїх хлопців, які загинули або були поранені. Чим більше ми їх виводили, тим більше в нас було шансів виграти цю війну.

- А як в зоні АТО з гігієною?

- З гігієною в зоні АТО проблематично. Як ми стояли на Карачуні, води як такової не було. Ми брали воду з річки, з ставків, варили собі їсти. Правда, коли ми пізніше приїхали на Карачун, зробили скважину і з тої скважини привозили воду спеціально для столової.

- Що ви можете сказати про харчування на війні?

- З їжею проблем не було. На рахунок цього ми не страждали. Ну тільки в дорозі були певні проблеми з їжею. На базі ці проблеми були відсутні. Дякуючи волонтерам, в нас завжди була їжа: сало, масло, хліб та інше. Сало ми дуже любили жарити на вогнищі, але це було небезпечно. Якщо розвести вогонь вночі і ворог його побачить, починається обстріл. Нам дуже допомагала ще одна людина, якої, на жаль, вже немає в живих. Коли ми жили на горі Карачун, ми жили дуже добре. Це був власник цього поля, на якому ми поселилися. Пізніше його зловили і розстріляли.

- Як ви відноситеся до благодійних акцій в зоні АТО?

- Дуже добре, що до нас приїжджають волонтери. Був ще випадок, коли до нас приїхала відома українська співачка – Анастасія Приходько. Ще декілька гуртів приїжджали. Це все нас підтримує, розраджує обстановку. В такі моменти навіть починаєш вести себе спокійніше. Посидів, послушав той концерт – вже добре. До речі, до нас ще завітали з концертом діти з Краматорська. Дякую їм всім за це.

- Вам доводилося надавати першу допомогу?

- Ні, мені не доводилося надавати першу допомогу. Я був водієм з обов'язком саме везти побратимів та зброю.

- Що підіймало бойовий дух?

- Це, звісно, звісточка з дому, зв'язок з рідними, кохані люди. Ще повинен бути товариський дух і все налагодиться.

- Як місцеве населення ставилося до вас?

- Спочатку воно ставилось до нас вороже. Виходили на мости, перекривали нам дороги, щоб не проїхали «бетеери», а за-за їх спин в нас кидали гранати, коктейлі молотова. Тобто спочатку не пускали. Трохи згодом, як ми вже потроху звільняли їхню територію, вони почали усвідомлювати, що це саме ми їм допомагаємо. Тоді вже ці самі люди зустрічали нас радісно. В Слав'янську там, де ми були, був спорт-майданчик. Туди прибігали хлопці і дівчата займатися без страху, що ми їм нашкодимо.

Ми знаємо, що Вам було вручено нагрудний знак «Учасник АТО», а саме так зветься відзнака, є додатком до посвідчення з такою ж назвою.

Посвідчення є підтвердженням статусу учасника бойових дій і гарантом держави на підтримку. А як підтримує держава сьогодні своїх захисників?

- На даний момент, це тільки пільги на комунальні послуги. Я оплачую тільки 25% рахунків, решту виплачує держава. Ще Міністерство Оборони видало посвідчення, з яким я маю право їздити безкоштовно в міському транспорті. Кожного року видається путівка до санаторія на оздоровлення.

- Ви маєте бажання повернутися в АТО знову?

- Ні, бажання такого в мене немає. Повернувся б туди тільки для того, щоб допомогти побратимам, які ще воюють там.

- Що ви бажаєте своїм товаришам з АТО?

- Головне, щоб вони повертались живими.

- Зі святом Вас дякую за інтерв'ю.

Марина Наумець, група БО+ЗВ 2-1

«Слово і пісня Валерія Лісовського»



Під такою назвою 9 жовтня з ініціативи Малинського районного об'єднання ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка й за підтримки відділу освіти райдержадміністрації на базі Голоківської ЗОШ І-ІІ ступенів відбувся другий міжрайонний конкурс-фестиваль учнівської творчості, присвячений вшануванню пам'яті колишнього директора цієї школи, поета-пісняра, вчителя-методиста української філології, почесного громадянина Малинського району Валерія Володимировича Лісовського та Дню вчителя.

Участь у двох номінаціях конкурсу – «Пісня» й «Декламація поезії» брали більше 30 учнів із 11 шкіл Малинщини, а також Житомирського ліцею №25 імені М. Щорса, Базарської ЗОШ І-ІІІ ступенів Народицького району, Малинського ЗНВК «Школа-ліцей №1 імені Ніни Сосніної», а також Малинського лісоколеджу та дитячої школи мистецтв. Вдалих виступів, гарних результатів та подальшої популяризації творчості В.В. Лісовського, котрий більше 25 років віддав вихованню підростаючого покоління у школах Ємільчинського та Малинського районів, юним конкурсантам щиро побажали заступник голови Малинської райдержадміністрації Володимир Сивко, завідувача методкабінетом відділу освіти райдержадміністрації Лідія Коваленко, Голоківський сільський голова Ігор Ярмоченко, директор Голоківської школи Галина Степанчук та організатор заходу, журналіст, син поета-пісняра, випускник-відмінник цієї школи Богдан Лісовський.

У підсумку журі в номінації «Декламація поезії» третє місце у старшій віковій категорії присудило нашому третьокурснику Богдану Кучеренку (група ЕР 3-1).

Переможці, призери та всі учасники відзначені грамотами та цінними подарунками.

Районна бібліотека імені Василя Скуратівського приймала 15 вересня 2015 року учасників літературно-мистецького свята з

Віртуальна екскурсія в історію літератури рідного краю

на-годи 50-річчя обласної організації Національної спілки письменників України. У заході брали участь і студенти нашого коледжу (група ЛГ 1-2).

Сюди завітали відомі письменники – наш земляк, знаний поет і прозаїк Василь Сташук, його колега, письменник і журналіст із Коростеня Віктор Васильчук, які є членами Національної спілки письменників України.

Відбулася віртуальна екскурсія в історію літератури рідного краю, де вже має свою сторінку і виходець Полісся Василь Сташук. Бібліотечна зала вже не раз ініціювала презентацію збірок земляка. Цього разу – нову доробку поезій «У стигмах болю». Прозвучала розповідь про Василя Федоровича, а потім він сам звернувся до гостей зустрічі, насамперед до когорти літераторів Малинщини й до наших студентів.

Засноване літературне об'єднання «Посвіт» було також Василем Сташуком. Зараз окремі аматори літератури Малинщини можуть впевнено претендувати на членство в Національній спілці письменників України. Посвітяни виступили з окремою програмою, ознайомивши слухачів зі своїми новими творами.



Популяризація здорового способу життя серед студентської молоді

Уже традиційно, на початку вересня, в навчальному закладі проходить тиждень спорту, присвячений Дню фізичної культури і спорту.



Головна мета – популяризація здорового способу життя серед студентської молоді.

Проходили змагання з

перетягування канату, кульової стрільби та футболу.

14 вересня, в перший день змагань, на спортивному майданчику відбулось перетягування канату між студентами академічних груп I-III курсів. Призерами стали:

I місце – група ЛГ 31;

II місце – група ЛГ 22;

III місце – група ЛГ 12.

15 вересня академічні групи змагались з кульової стрільби, учать прийняли 13 команд. Перемогу здобула команда групи БО+ЗВ 11, другі – групи ОД 31 та ЕР 21, третіми стали студенти групи ЛГ 12.

16 вересня в холі головного корпусу студентам та викладачам була представлена відео-презентація спортивного життя коледжу.

17 вересня, за ініціативи студради, пройшла акція «Поміняй цигарку на цукерку», метою



якої є інформування студентської молоді про здоровий спосіб життя. Кинути пали-

ти ніколи не пізно.

І найефективніший спосіб - розмовляти з молоддю, показувати їм, що відмовитися від

шкідливої звички не так вже й складно. Влучні аргументи активістів про шкідливість куріння і солодке доповнення зробили свою справу. Цигарки були знищені.

18 вересня на базі коледжу відбувся традиційний турнір з міні-футболу пам'яті викладача МЛТК Васильчука А.Л., в якому взяли участь 5 команд.

Призерами дня стали:



I місце – футбольна команда с.Пиріжки;

II місце – збірна команда МЛТК;

III місце –

футбольна команда с.Чоповичи.

Учасники змагань показали високий рівень підготовки і гарні результати.



С. Лазука

Цікаві факти з психології



1. Ті, хто спить 6-7 годин, менше схильні до ризику передчасної смерті, ніж ті, хто спить по 8 годин. Але у сплячих менше 5 годин ночами в три рази частіше виникають психічні проблеми, ніж у тих, хто спить по 8-9 годин.

2. Немає для людини кра-

шого звуку, ніж його вимовлене ім'я. Перше, що треба запам'ятовувати при знайомстві — ім'я. Не посаду, не професію, а ім'я. Це основне правило налагодження хороших відносин.

3. Щоб швидко заснути треба лягти на спину, витягнутися, розслабити все тіло. Закрити очі і під закритими повіками закотити зіниці наверх. Це нормальний стан очей під час сну. Приймавши це положення, людина засинає швидко, легко і глибоко. Якщо вірити Віктору

Суворову, цією методикою десятиліттями навчають співробітників ГРУ.

4. Психологи визначили, що жінці достатньо всього 45 секунд для того, щоб оцінити незнайомого чоловіка. З них 10 секунд вона будує загальне враження про фігуру, 8 секунд оцінює очі, 7 секунд дивиться на волосся, 10 секунд на губи і підборіддя, 5 секунд — на плечі. А останні 5 дивиться на обручку — якщо вона є.

Психологічні особливості студентів

Спілкування на соціально-психологічному рівні визначає міжособистісні і групові стосунки педагога з студентами. Тут міститься спілкування тісно переплітається з технологією навчання, організацією роботи студентів. Однак не слід забувати, що в будь-якій педагогічній технології головним є студент. Тому при реалізації тієї чи іншої технології, підкорюючи поведінку студентів, не слід забувати про індивідуальні особливості особистості студентів.

Наприклад, педагогу потрібно знати, як можуть поводитися студенти різного типу темпераменту. Тому треба починати з вивчення індивідуальних особливостей, що допоможе знайти індивідуальний підхід до кожного студента, зрозуміти його поведінку і його можливості.

Іноді запитують: "Який темперамент кращий?". Усі хочуть бути сангвініками, і ніхто не хоче бути меланхоліком. Але тут важливо пам'ятати таке: кожен темперамент має свої плюси і мінуси, і до представників кожного темпераменту педагог повинен знайти свій підхід, виходячи з визначених психологічних принципів.

"Ні хвилини спокою" — такий принцип підходу до холерика, що спирається на використання його плюсів: енергійності, захопленості, пристрастності, рухливості, цілеспрямованості, і нейтралізацію мінусів: запальності, невитриманості, конфліктності. Холерик увесь свій час повинен бути чимось зайнятий.

"Довіряй, але перевіряй" — це вже підхід до сангвініка, що має плюси: життєрадісність, захопленість, чуйність, товариськість і мінуси: схильність до зазнайства, легкомудрості, поверховість, ненадійність. Мила людина сангвінік завжди обіцяє, щоб не скривдити людини, але далеко не завжди виконує обіцяне, тому треба проконтролювати, чи виконав він

свою обіцянку.

"Не квап" — таким повинен бути підхід до флегматика, що має плюси: стійкість, сталість, активність, терплячість, надійність і, звичайно, мінуси: повільність, байдужість, сухість, "товстошкірність". Головне флегматик не може працювати в дефіциті часу, йому потрібний індивідуальний темп, тому його не потрібно підганяти, він сам розрахує час і зробить справу.

"Не нашкодь" — це девіз роботи з меланхоліками, що також має свої плюси: висока чутливість, м'якість, людяність, доброзичливість, здатність до співчуття і, звичайно ж, мінуси: низька працездатність, поміркованість, замкнутість, сором'язливість. Педагогу категорично заборонено кричати, давати різкі і тверді вказівки, тому що такий студент дуже чутливий до слів, інтонації.

Можна помітити, що люди думають по-різному, і відмінності відповідають трьом основним сферам сенсорного досвіду — візуальній, аудіальній і кінестетичній.

Візуальний тип. Вся інформація сприймається у вигляді яскравих картин, зорових образів. Розповідаючи щось, ці люди часто жестикулюють, ніби малюючи в повітрі образи, що уявляють. У розмові часто користуються фразами: "От, подивіться...", "Давайте уявимо...", "Я бачу, що...", "Рішення вже вимальовується...". У момент згадування ці люди дивляться прямо перед собою, нагору, вліво нагору або вправо нагору.

Аудіальний тип. Ці люди вживають в основному аудіальні слова: "Я чую, що ви говорите", "Годі пролунав дзвоник", "Мені співзвучно це", "От послушайте...", "Це звучить так..." та ін. Те, що людина цього типу згадує, ніби говорить йому його внутрішній голос або він чує мову, слова іншого. При згадуванні погляд

звернений вправо, вліво або уліво вниз.

Кінестетичний тип. Ці люди добре запам'ятовують відчуття, рухи. Згадуючи, ці люди ніби спочатку відтворюють, повторюють рухи і відчуття тіла. Згадуючи, вони дивляться вниз або вправо вниз. У розмові в основному використовують кінестетичні слова: "взяти, схопити, відчуті, важкий", "Я почуваю, що...", "Мені важко", "Не можу схопити думку..." та ін.

Природно, кожна людина має всі види систем, але одна з трьох систем звичайно більш розвинута ніж інші. Цю особливість педагогові обов'язково слід враховувати в своїй практичній діяльності.

Ведуча сенсорна система людини робить свій вплив на сумісність і ефективність спілкування з іншими людьми. Визначити ведучу сенсорну систему іншої людини можна, звертаючи увагу на слова, що позначають процеси (дієслова, прислівники і прикметники), які інша людина використовує, щоб описати свій внутрішній досвід. Якщо ви хочете встановити хороший контакт із людиною, ви можете використовувати ті ж самі процесуальні слова, що і вона. Якщо ви хочете встановити дистанцію, то можете навмисно вживати слова з іншої системи, відмінної від системи співрозмовника.

Періодичне видання колективу викладачів та студентів Малинського лісотехнічного коледжу

Проблесок
mltk.org.ua

Редакція газети:
Головний редактор: Таміла Пернарівська
Фоторепортери: Юлія Закусіло,
Олександр Плашенко
Комп'ютерний набір: Таміла Пернарівська
Друк: Олександр Плашенко

Адреса редакції:
с. Гамарня
Малинського р-н
тел. 97-2-40
E-mail: mltk2010@gmail.com